

תחנת מס' 3 : מדבר סין
שמות סרק 36 - דף מס' 2

האט דברי העם: " מי-יתן מותנו ביד-חי בארץ מצרים, בשבתנו על-סיר הקשר, באכלנו לחם לשבע, כי-הוצאתם אתנו אל-המדבר הזה, לקחת את-קל-הקהל הזה ברעב" (פסי ג')
לשבי המזון שאכלו מצריים הע דברי אמת או דברי שקר ?

אבלתא :

" ר' אליעזר המודעי אומר :

עבדים היו ישראל למלכים מצריים .

וצאו לשוק - נוטלין סת , פשר ודשים וכל דבר , ואין כל פריה מוחה פידע .
יוצאין לשדה - נוטלין ענבים ותאנים ורימונים ואין פרייה מוחה פידע "

א. האט פנ"י תארו מצב אמת או שקר?

פ. מה טרע להט להתלונן ?

" חמדת ימים " , תורה שלמה , פסלח 36 , ג :

" ולמה שיקרו לומר " פשיטתנו על סיר הפשר " , והלא טרודים היו בלפנים ?
אלא שכך דרך עמי לומר : " אבלתי ושתיתי וין אצל סלנוי הרבה פצין יכה " ,
ולא דימר צמו אפילו דבר , אלא כדי לגרז אחרים ליתן לו " .

א. האט פנ"י תארו מצב אמת או שקר?

פ. מה טרע להט להתלונן ?

נחמה ליסופיץ , "ציונים בספר שמות" , צמ' 194 :

"... מה טרע לאותו סילוף המציאות ?

מצריים עבדים היו , אך משוחררים היו מן האחריות לאורל עצמם , לסיפורם הכלכלי, לארצונם החברתי .
צמד עליהם נוסע ומצווה שביבם, אך טע האכילתם והשקט, למצן יהיה להם כוח לעבוד .
וצתה פני חורין הם , וכל האחריות לחייהם הצבאיים עליהם - זה היסוד לתלונה"

א. האט פנ"י תארו מצב אמת או שקר?

פ. מה טרע להט להתלונן ?